
Lublin-Czwartek, ul. Szkolna i Krzywa, gm. loco, woj lubelskie

Informator Archeologiczny : badania 32, 183

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w ARCHE - Badania i Nadzory Archeologiczne, PSOZ o/Lublin.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowo-Wschodniej”, t. IV.

Badania nie będą kontynuowane.

LUBLIN-CZWARTEK, ul. Szkolna i Krzywa, gm. *loco*, woj. lubelskie

- osada wczesnośredniowieczna (VIII-X wiek)
- ślady osadnictwa z XII-XIII w.

Nadzory archeologiczne nad wykopami telekomunikacyjnymi, przeprowadzone w czerwcu i sierpniu przez mgr. Andrzeja Hunicza (PP Pracownia Konserwacji Zabytków O/Lublin). Finansowała Netia Telekom S.A.

Szczególne uwagę zwrócono na wykopy telekomunikacyjne o długości 300 mb.

Badania potwierdziły, że na płaskowzgórzu nie było większych deniwelacji terenowych, co zdaje się poświadczać brak dzieł obronnych w postaci wału lub fosy. W większości wykopów nie wydzielono warstw ani też nie znaleziono materiału zabytkowego z okresu wczesnego i późnego średniowiecza, co zdaje się poświadczać ograniczony zasięg dawnej osady do południowo-wschodniego cypla wzgórza. Warstwy nasypowe i glebę rodzimą zadokumentowano na dużej przestrzeni, co pozwala określić północną granicę wczesnośredniowiecznej osady. W wykopie pod studnię kablówką 826 znaleziono kości ludzkie. Pochówek ten można wiązać z północnym skrajem odkrytego wcześniej cmentarza usytuowanego wzdłuż wschodniej skarpy.

Materiały przechowywane są w Muzeum Historii Miasta Lublina, oddziale Muzeum Lubelskiego, dokumentacja u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

LUBOMIN, st. 7, gm. Boniewo, woj. włocławskie, AZP 52-45/158

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)
- cmentarzisko wczesnośredniowieczne (X-XII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu i sierpniu, przez mgr. Andrzeja Andrzejewskiego, dr Aldonę Andrzejewską, mgr. Arkadiusza Horonziaka, mgr Ewę Poturską (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, PSOZ oddział we Wrocławiu, Pracownia Archeologiczno Konserwatorska). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 562 m².

Cmentarzisko, określone jako stanowisko nr 7, zostało odkryte w roku 1997 w trakcie nadzorów archeologicznych, prowadzonych nad pracami ziemnymi związanymi z budową sieci melioracyjnej. Odkryto wtedy 4 groby szkieletowe.

W roku 1998 przebadano 8 wykopów sondażowych o łącznej powierzchni 562,5 m². W wykopach II, IV i VI, położonych w północnej partii objętego badaniami obszaru nie natrafiono na ślady jam grobowych ani na żadne inne obiekty. Pod warstwą próchnicy ornej zalegał całec - piasek i glina.

W pozostałych jednostkach badawczych natrafiono na liczne obiekty. Natomiast już w warstwie ornej zalegały rozdrobnione kości ludzkie, co świadczy o znacznym stopniu zniszczenia stanowiska.

Zniszczenia nastąpiło już w okresie użytkowania cmentarza oraz w ciągu ostatnich dziesięcioleci. W obrębie wykopów I, III i V odsłonięto wschodni skraj cmentarzyska. Jego centralna partia rozciąga się na zachód od badanego wymienionymi wykopami terenu, czyli w miejscu przebiegu gruntowej drogi i na zachód od niej, na terenie sadu p. Wypijewskiego. Południowy skraj nekropolii określa brak grobów w części południowej wykopu VII. Pochówki „wystąpiły” od połowy długości tej jednostki badawczej do profilu północnego. Na odcinku tym zarejestrowano dwa rzędy grobów, ułożonych po osi północ-południe.

Zmarli w grobach układani byli na linii wschód-zachód. Obserwowano pewną prawidłowość,